

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței Justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 141

din 18 iunie 2024

Prin Raportul de control nr. 23-1523/DIJ/2024 și nr. 23-1524/DIP/2024, Inspekția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul controlului tematic mixt la nivel național privind cauzele având ca obiect deținerea de substanțe interzise și infracțiunile săvârșite sub influența acestora.

Analizând raportul Inspekției Judiciare și înscrisurile atașate, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Prin Ordinul nr. 113/24.08.2023 emis de inspectorul-șef al Inspekției Judiciare, s-a dispus efectuarea unui control la nivel național privind cauzele având ca obiect deținerea de substanțe interzise și infracțiuni săvârșite sub influența acestora.

Verificările au vizat activitatea desfășurată, la nivel național, de parchete și instanțele de judecată în perioada 1 ianuarie 2020 – 1 iunie 2023 și s-au efectuat în perioada 25 august 2023 – 23 noiembrie 2023.

Conform dispozițiilor ordinului emis de către inspectorul-șef al Inspekției Judiciare, verificările au avut ca obiect atât datele statistice puse la dispoziție de unitățile de parchet și instanțele judecătorești din întreaga țară, cât și hotărârile judecătorești în care au fost soluționate cauze având ca obiect deținerea de substanțe interzise și infracțiuni săvârșite sub influența acestora, identificate de echipa de control, la nivel național, pe baza informațiilor furnizate de instanțe și parchete. În ceea ce privește infracțiunile săvârșite sub influența substanțelor interzise, au fost avute în vedere infracțiunile prevăzute de dispozițiile art. 196 Cod penal (vătămarea corporală din culpă), art. 331 alin.2 Cod Penal (părsirea postului și prezența la serviciu sub influența alcoolului și a altor substanțe sau refuzul ori sustragerea de la prelevarea de mostre biologice), art. 335 alin.3 Cod penal (conducerea unui vehicul fără permis de conducere), art. 336 indice 1 Cod Penal (consumul de alcool sau de alte substanțe psihoactive ulterior producerii unui accident de circulație), art. 336 alin 1 Cod penal (conducerea unui

vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe), precum și dispozițiile art. 77 lit.f Cod penal referitoare la circumstanța agravantă privind săvârșirea infracțiunii în stare de intoxicație voluntară cu alcool sau cu alte substanțe psihoactive, când a fost provocată în vederea comiterii infracțiunii.

La planificarea activităților de verificare și la întocmirea raportului de control, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că au fost supuse analizei, din perspectiva soluțiilor adoptate de organul de urmărire penală, soluțiile de clasare, de renunțare la urmărirea penală, de încheiere a acordului de recunoaștere a vinovăției și de dispunere a trimiterii în judecată prin rechizitoriu.

Deopotrivă, din perspectiva modului de soluționare a cauzelor de către instanțe, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că s-a procedat la efectuarea de verificări privind sesizările formulate de parchete având ca obiect cereri de confirmare a renunțării la urmărirea penală, acorduri de recunoaștere a vinovăției și rechizitorii, iar, în ceea ce privește soluțiile dispuse în cauzele cu rechizitorii în care s-a constatat întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunilor supuse analizei, se observă că verificările au vizat soluțiile de renunțare la aplicarea unei pedepse, de amânare a aplicării pedepsei, de condamnare la pedeapsa amenzii, de condamnare la pedeapsa închisorii cu executare în regim de detenție, de condamnare la pedeapsa închisorii cu suspendarea sub supraveghere a executării acesteia

Analizând conținutul Raportului de control nr. 23-1523/DIJ/2024 și nr. 23-1524/DIP/2024 al Inspecției Judiciare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii observă că verificările efectuate au relevat următoarele aspecte:

Din totalul de 6585 cauze înregistrate la nivel național având ca obiect sesizări privind săvârșirea de infracțiuni sub influența unor substanțe interzise, procentul cauzelor soluționate și al tipurilor de soluții dispuse a fost următorul: 27,02% clasări, 0,61% renunțări la urmărire penală, 2,78% acord recunoaștere a vinovăției, 31,71% rechizitorii, 37,89% în lucru.

În zonele de competență teritorială ale Parchetelor de pe lângă Curțile de Apel București (20,9%), Cluj (14,3%), Timișoara (12,1%), numărul sesizărilor a fost mult mai mare decât în raza teritorială a Parchetelor de pe lângă Curțile de Apel Bacău (1,7%), Constanța (1,6%), Iași (0,85%), Suceava (1,4%), în timp ce cea mai mare parte a parchetelor de pe lângă curțile de apel, respectiv Alba Iulia (4%), Brașov (5%), Craiova (3,8%), Galați (4,4%), Pitești (3%), Târgu Mureș (3,7%), au înregistrat un număr relativ asemănător de sesizări.

În ceea ce privește ponderea sesizărilor instanței cu rechizitoriu, verificările au relevat faptul că, în raport de media la nivel național de 31,71%, în cazul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Pitești, acest procent este de 12,44%, în timp ce în cazul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Constanța, ponderea este de 71,96%. În cazul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de

Criminalitate Organizată și Terorism, s-a constatat o pondere a dosarelor în lucru de 37,89%, în timp ce lucrările soluționate cu sesizarea instanței cu rechizitoriu reprezentau 31,71%.

De asemenea, s-a constatat că Parchetele de pe lângă Curțile de Apel Alba Iulia, Oradea și Târgu Mureș înregistrau procente mai mari de jumătate din totalul sesizărilor în materia soluțiilor de clasare, la polul opus constatându-se procente între 14 și 16% în cazul Parchetelor de pe lângă Curțile de Apel Brașov, Ploiești și Timișoara, în raport de media la nivel național de 27,02%.

În privința cauzelor identificate ca fiind înregistrate în perioada de referință pe rolul instanțelor judecătorești la nivel național, având ca obiect infracțiuni săvârșite sub influența unor substanțe interzise, soluționate, verificările au identificat că în 9,5% din cazuri s-a dispus condamnarea la pedeapsa amenzii penale, în 6,6% s-a dispus condamnarea la pedeapsa închisorii cu executare, în 32,7% s-a dispus condamnarea la pedeapsa închisorii cu suspendarea executării sub supraveghere, în 0,79% s-a dispus amânarea aplicării pedepsei amenzii, în 20,7% s-a dispus amânarea aplicării pedepsei închisorii, în 0,11% s-a dispus renunțarea la urmărirea penală, în 3,8% au fost admise acorduri de recunoaștere a vinovăției, în 0,27% s-a dispus achitarea inculpaților, iar, în 0,23%, s-a dispus încetarea procesului penal.

În ceea ce privește *încheierea acordurilor de recunoaștere a vinovăției*, s-a constatat că media la nivel național a acestui mod de finalizare a urmăririi penale a fost de 2,78% din totalul lucrărilor identificate având ca obiect infracțiuni săvârșite sub influența unor substanțe interzise. În raport de această medie, s-a reținut că, în cazul Parchetelor de pe lângă Curțile de Apel Bacău, Galați, Iași, Ploiești, Suceava, nu s-a identificat o astfel de soluție, în cazul Parchetelor de pe lângă Curțile de Apel Alba Iulia, Brașov și Oradea, procentul cauzelor soluționate în acest mod a fost cuprins între 5,62% și 6,94%, în timp ce în cazul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, procentul a fost de 12,71%.

Totodată, în urma verificărilor, s-a constatat că, urmare a admiterii acordurilor de recunoaștere a vinovăției de către instanță, în cazul celor 81 de dosare identificate pe rolul instanțelor, în 21 dintre acestea s-a aplicat pedeapsa amenzii penale, în 16 dosare s-a aplicat pedeapsa închisorii cu suspendarea sub supraveghere a executării și în 44 dosare s-a dispus amânarea aplicării pedepsei. Într-un singur dosar, s-a constatat instituirea, pe durata termenului de supraveghere, a obligației prevăzute de art. 85 alin. (2) lit. g) din Codul penal.

Referitor la *soluțiile de renunțare la urmărirea penală* înaintate instanței în vederea confirmării, datele comunicate de parchete au evidențiat un număr de 40 de astfel de sesizări, fiind identificate ca fiind soluționate 24 de cauze în sensul confirmării și 3 cauze în sensul respingerii cererii, acestea din urmă fiind evidențiate, fie în cadrul soluțiilor de clasare, fie în cadrul cauzelor în lucru în raport de soluția instanței.

S-a observat că, în cea mai mare măsură, confirmarea renunțării la urmărirea penală s-a dispus de către judecătorul de cameră preliminară, ca urmare a reținerii săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. (2) din Codul penal și a constatării corecte aplicări, de către procuror, a dispozițiilor art. 318 alin. (1)-(4) din Codul penal.

Soluția de renunțare la urmărirea penală a fost confirmată și în situația unor inculpați care se aflau în termenul de încercare al amânării aplicării unei alte pedepse, reținându-se de către judecătorul de cameră preliminară, alături de argumente privind circumstanțele personale ale fiecărui inculpat, și pe acela potrivit căruia o continuare a cercetărilor și trimiterea în judecată ar avea un efect negativ asupra inculpatului și nu ar atinge scopul reeducării, respectiv pe acela potrivit căruia durata în care inculpatului i-a fost suspendată exercitarea dreptului de a conduce un vehicul pe drumurile publice reprezintă, în sine, o sancțiune suficient de drastică. În ambele cazuri, s-a impus inculpaților obligația de a presta muncă în folosul comunității pe o perioadă de 60 de zile.

În cazul *pedepselor amenzii și închisorii cu executare ori cu suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei*, s-a constatat că pedeapsa complementară prevăzută de art. 66 alin. (1) lit. i) din Codul penal a fost aplicată în 15% dintre cazuri. Mai detaliat, la nivel național, pedeapsa complementară menționată a fost aplicată în 4,3% dintre soluțiile de condamnare la pedeapsa amenzii penale, în 21,8% dintre soluțiile de condamnare la pedeapsa închisorii cu executare și în 16,8% dintre soluțiile de condamnare la pedeapsa închisorii cu suspendarea executării pedepsei sub supraveghere.

De asemenea, obligația prevăzută de art. 85 alin. (2) lit. g) din Codul penal a fost instituită pe durata termenului de supraveghere în 4,4% dintre soluțiile de amânare a aplicării pedepsei.

Totodată, au fost identificate și cauze în care s-a dispus *aplicarea pedepsei complementare* prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. g) din Codul penal, precum și a obligației prevăzute de art. 93 alin. (2) lit. c) din Codul penal.

Tot în legătură cu aplicarea pedepsei complementare prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. i) din Codul penal, s-a remarcat faptul că, în general, în cauzele având ca obiect infracțiunea unică prevăzută de art. 336 alin. 2 din Codul penal sau concurs între această infracțiune și o alta la regimul circulației pe drumurile publice, durata de aplicare a fost pe o perioadă de 2-3 ani, fiind identificată și aplicarea pentru o perioadă de 4 ani a pedepsei complementare.

În ceea ce privește *amânarea aplicării pedepsei*, așa cum s-a prezentat anterior, au fost identificate puține cazuri de amânare a aplicării pedepsei amenzii penale comparativ cu cele de amânare a aplicării pedepsei închisorii.

În cazul *aplicării pedepsei cu amenda penală*, au fost identificate, sub aspectul relevanței, mai multe soluții de practică privind cuantumul diferit al pedepsei.

Dispunerea *condamnării la pedeapsa închisorii cu executare* s-a realizat, cu preponderență, în situația concursurilor de infracțiuni între cele la regimul circulației pe drumurile publice și cele prevăzute de Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și în cazurile de perseverență infracțională generate de concurs cu alte fapte pentru care inculpații au fost condamnați prin hotărâri definitive sau de situații de recidivă postcondamnatorie sau postexecutorie, după caz.

S-a constatat, de asemenea, că *soluțiile de condamnare la pedeapsa închisorii cu suspendarea executării sub supraveghere și cele de amânare a aplicării pedepsei închisorii* au ponderea cea mai mare în cuprinsul soluțiilor date de instanțe.

Practica instanțelor judecătorești în privința infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. (2) din Codul penal a reliefat diferențe între modalitatea în care instanța de fond și, respectiv, cea de control judiciar au făcut aplicarea criteriilor de individualizare judiciară a pedepsei și de individualizare a executării pedepsei, procedându-se la desființarea hotărârilor cu următoarele schimbări ale soluțiilor primei instanțe:

- din renunțare la aplicarea pedepsei în stabilirea unei pedepse cu închisoarea cu amânarea aplicării acesteia, respectiv și cu dispunerea măsurii prevăzute de art. 85 alin. (2) lit. g) din Codul penal pe durata termenului de supraveghere;
- din amânarea aplicării pedepsei amenzii în condamnare la pedeapsa amenzii penale;
- din amânarea aplicării pedepsei închisorii în condamnare la pedeapsa amenzii penale;
- din amânarea aplicării pedepsei amenzii în condamnare la pedeapsa închisorii cu suspendarea sub supraveghere a executării acesteia;
- din amânarea aplicării pedepsei închisorii în condamnare la pedeapsa închisorii cu suspendarea executării sub supraveghere;
- din condamnare la pedeapsa închisorii cu suspendarea executării sub supraveghere în amânarea aplicării pedepsei închisorii;
- din condamnare la pedeapsa închisorii cu suspendarea executării sub supraveghere cu aplicarea pedepsei complementare prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. i) din Codul penal în amânarea aplicării pedepsei închisorii fără dispunerea obligației prevăzute de art. 85 alin. (2) lit. g) din Codul penal;
- din condamnare la pedeapsa închisorii cu executare în condamnare la pedeapsa amenzii penale;
- din condamnare la pedeapsa amenzii penale în condamnare la pedeapsa închisorii cu suspendarea executării sub supraveghere și cu aplicarea pedepsei complementare prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. i) din Codul penal;

- din condamnare la pedeapsa amenzii penale în condamnare la pedeapsa închisorii cu executare;
- din condamnare la pedeapsa închisorii cu executare în condamnare la pedeapsa închisorii cu suspendarea executării sub supraveghere;
- înlăturarea în apel a obligației prevăzute de art. 85 alin. (2) lit. g) din Codul penal;
- instituirea în apel a obligației prevăzute de art. 85 alin. (2) lit. g) din Codul penal;
- înlăturarea în apel a pedepsei complementare prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. i) din Codul penal (cu observația că în cazul Curții de Apel Ploiești a fost identificată și situația menținerii pedepsei complementare în apel);
- aplicarea în apel a pedepsei complementare prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. i) din Codul penal.

Sub aspectul *sesizării instanței cu mai multe infracțiuni săvârșite în concurs*, s-a constatat că numitorul comun al acestora este infracțiunea prevăzută de art. 336 alin. (2) din Codul penal, în cazul rechizitoriilor întocmite de Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, aceasta fiind asociată cu infracțiuni prevăzute de Legea nr. 143/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar în cazul rechizitoriilor de competența judecătorilor, în cele mai multe cazuri fiind asociată cu infracțiunea prevăzută de art. 335 din Codul penal.

Au fost identificate și dosare privind inculpați minori la data săvârșirii faptei, fiind aplicate atât măsuri educative neprivative de libertate, cât și privative de libertate.

În cazul aplicării pedepsei complementare prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. i) din Codul penal, s-a identificat și menționarea în concret a interzicerii exercitării dreptului de a conduce orice categorie de autovehicule, în sensul art. 6 alin. (6) din OUG nr. 195/2002 privind regimul circulației pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește *soluțiile de achitare*, s-a observat că numărul acestora este unul extrem de redus, hotărârile primei instanțe suferind modificări, în apel, sub forma condamnării sau achitării. Practica instanțelor de judecată a fost diferită în situația în care, deși în proba de urină prelevată rezultatul este pozitiv pentru o substanță interzisă, în proba de sânge examenul toxicologic a fost negativ pentru aceeași substanță sau inculpatul a refuzat prelevarea de mostre de sânge și, de asemenea, în situația efectuării unei expertize medico-legale care să stabilească dacă substanța descoperită în corpul inculpatului a fost de natură să influențeze comportamentul acestuia de o manieră prin care îi diminuea inculpatului capacitatea de a conduce autovehicule pe drumurile publice.

Referitor la *soluțiile de încetare a procesului penal* identificate cu ocazia verificărilor din prezentul raport, s-a constatat că toate sunt pronunțate ca urmare a decesului inculpatului.

S-a remarcat o pondere foarte mare a hotărârilor definitive, determinată, mai ales, de neapelarea soluțiilor instanțelor de fond, nici de inculpat și nici de Ministerul Public.

Totodată, s-a remarcat că cea mai mare parte a hotărârilor atacate au rămas definitive prin respingerea apelului.

Verificările au vizat și *recurența săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. (2) din Codul penal*, ca infracțiune unică sau în concurs cu alte infracțiuni, fiind identificate situații în care aceeași persoană a făcut și/sau face obiectul cercetărilor în două cauze înregistrate pe rolul aceleiași unități de parchet și pe rolul unor unități de parchet diferite, după cum urmează: ambele cauze au fost înregistrate pe rolul aceleiași unități de parchet, cauzele sunt înregistrate la unități de parchet aflate pe raza aceluiași parchet de pe lângă curtea de apel, cauzele sunt înregistrate la unități de parchet aflate pe raza unor parchete de pe lângă curțile de apel diferite.

Sub aspectul *perseverenței infracționale*, s-a constatat, în unele situații, că, după începerea cercetărilor privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. (2) din Codul penal, cu privire la aceeași persoană s-a mai înregistrat o sesizare vizând săvârșirea infracțiunii menționate, precum și a celei prevăzute de art. 335 alin. 2 din Codul penal sau că ambele cauze care se încadrează în perioada de referință, au vizat concursul dintre infracțiunile prevăzute de art. 335 alin. (2) și art. 336 alin. (2) din Codul penal.

Deopotrivă, tot pe palierul recurenței infracționale, verificările efectuate în marja obiectului raportului s-au canalizat și spre identificarea persoanelor care, în perioada de referință, au fost cercetate atât sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 336 alin.2 din Codul penal, cât și, în mod autonom, sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni la regimul drogurilor.

Astfel, verificările realizate în acest perimetru au relevat faptul că, în perioada de referință, față de 57 persoane, ce au făcut obiectul urmăririi penale sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. 2 din Codul penal, ca infracțiune unică sau în concurs cu alte infracțiuni, s-au dispus soluții, în mod independent, și cu privire la săvârșirea unor infracțiuni la regimul drogurilor, respectiv 29 de soluții de renunțare la urmărirea penală, toate confirmate de judecătorii de cameră preliminară investiți, instanțele fiind sesizate cu 5 acorduri de recunoaștere a vinovăției și 24 de rechizitorii.

Retinând aceste aspecte, Inspekția Judiciară a concluzionat astfel:

- I. Datele comunicate de unitățile de parchet cu privire la infracțiunile săvârșite sub influența unor substanțe interzise sunt de natură a evidenția procentul relativ redus al acestora în raport de volumul total de activitate al Ministerului Public;
- II. Analiza cauzelor având ca obiect infracțiuni săvârșite sub influența unor substanțe interzise relevă faptul că ponderea cea mai mare este dată de săvârșirea

infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui vehicul sub influența unor substanțe psihoactive, prevăzută de art. 336 alin. (2) din Codul penal, atât ca infracțiune unică, cât și în concurs cu alte infracțiuni, fie tot la regimul circulației publice, fie la regimul drogurilor, fie de altă natură. Au existat și curți de apel unde au fost înregistrate creșteri la acest indicator, cele mai mari creșteri fiind înregistrate la curțile de apel Cluj, Galați, Oradea și Pitești;

- III. Sub aspectul numărului de sesizări aferent razei de competență teritorială a parchetelor curților de apel și a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, s-a constatat o distribuție neregulată a acestora, situație aptă să facă obiectul unor analize ale organelor de urmărire penală, pentru a se identifica posibile vulnerabilități în capacitatea de constatare/depistare a acestui tip de criminalitate;
- IV. Ponderea diferită a soluțiilor dispuse de unitățile de parchet, prin raportare la cauze care vizează situații de fapt identice, necesită o evaluare din perspectiva practicii neunitare existente la nivelul acestora;
- V. Practica instanțelor este foarte diversă și neunitară, atât sub aspectul soluțiilor adoptate, cât și al dispunerii pedepselor complementare sau instituirii obligațiilor pe perioada termenului de supraveghere în cazul amânării aplicării pedepsei, fiind reflectată de graficele prezentate în anexele raportului. În acest sens, în situații similare, unele instanțe au aplicat pedeapsa amenzii, iar altele s-au îndreptat către cea a închisorii, modalitatea de individualizare a executării pedepsei fiind și ea foarte diversă. Aceeași situație, de diversitate, a existat și în cazul aplicării pedepsei complementare prevăzută de art. 66 alin. (1) lit. i) din Codul penal (dreptul de a conduce anumite categorii de vehicule stabilite de instanță) sau a obligației înscrisă la art. 85 alin. (2) lit. g) din Codul penal (să nu conducă anumite vehicule stabilite de instanță), unele instanțe socotind că este necesar ca acestea să fie aplicate, iar altele nu;
- VI. În privința recurenței infracționale, au fost identificate situații în care aceeași persoană a făcut obiectul cercetărilor în două sau mai multe cauze, înregistrate chiar și pe rolul aceleiași unități de parchet, sub aspectul săvârșirii de infracțiuni la regimul circulației rutiere sub influența substanțelor psihoactive;
- VII. În perioada de referință, mai multe persoane care au fost urmărite penal pentru conducerea unor vehicule sub influența substanțelor psihoactive, au fost cercetate ulterior sau concomitent în alte dosare penale, pentru infracțiuni de trafic sau

consum de droguri, aspect ce reclamă o monitorizare constantă a acestui tip de infracționalitate.

Având în vedere situația expusă, s-a constatat că perspectiva de ansamblu oferită de raportul de control poate constitui un reper cu ocazia adoptării soluțiilor de către parchete și instanțe, pentru săvârșirea infracțiunilor sub influența substanțelor interzise, propunându-se următoarele măsuri:

1. Referitor la Planul de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale în domeniul drogurilor 2022-2026, s-a apreciat că se impune completarea acestuia, prin folosirea mecanismelor cooperării interinstituționale, cu un obiectiv similar celui înscris în cuprinsul Strategiei Uniunii Europene în materie de droguri 2021-2025, și anume „Combaterea conducerii sub influența drogurilor”;

2. Analiza, la nivelul autorităților implicate în combaterea consumului/traficului de droguri, a situațiilor ce au generat o distribuție neregulată a sesizărilor la nivelul acestora și o practică neunitară a soluțiilor adoptate de organele de urmărire penală, în scopul identificării celor mai bune abordări în privința modalității de constatare și instrumentare a cauzelor având ca obiect infracțiuni săvârșite sub influența unor substanțe interzise;

3. Analiza practicii neunitare la nivelul fiecărei curți de apel și la nivel național, utilizând mecanismul reglementat de Secțiunea a 4-a din cadrul Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești adoptat prin Hotărârea Secției pentru Judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 3243/2022, pentru uniformizarea acesteia, în scopul previzibilității modului de sancționare;

4. Analiza necesității formulării unor propuneri legislative privind:

- minimul duratei pedepsei complementare prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. i) din Codul penal, întrucât există o suprapunere a regimului juridic al consecințelor condamnării sub aspectul anulării permisului de conducere (în ipoteza unei hotărâri de condamnare prin care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și aplicarea pedepsei complementare a interzicerii dreptului de a conduce anumite categorii de vehicule pe o durată de un an) cu perioada de timp ce trebuie să curgă în vederea permiterii prezentării persoanei la examenul pentru obținerea permisului de conducere, respectiv un an. Astfel, având în vedere că prin proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul prevenirii și combaterii traficului și consumului ilicit de droguri și alte substanțe susceptibile de a avea efecte psihoactive se urmărește modificarea art. 66 din Codul penal, se impune ca lit. b) a alin. (1) indice 1 al articolului 66 din proiect să aibă următorul conținut: „pe o perioadă de la 2 la 10 ani în cazul interzicerii exercitării dreptului prevăzut la lit. i)”.

- extinderea sferei infracțiunilor prevăzute de art. 91 alin. (3) ind. 1 din Codul penal introdus prin Legea nr. 213/2023, pentru care nu se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, și la alte categorii de infracțiuni, având în vedere paleta largă de infracțiuni grave ce s-a constatat că au fost săvârșite pe fondul consumului de substanțe interzise;

- modificarea conținutului obligațiilor instituite în cazul dispunerii soluției de renunțare la urmărirea penală prevăzute de art. 318 alin. (6) din Codul de procedură penală, în sensul inserării uneia noi, și anume: „să nu conducă anumite vehicule stabilite de procuror”, consecutiv cu completarea legislației specifice, respectiv a O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Regulamentului de punere în aplicare a acesteia cu dispoziții privind modalitatea de punere în executare a unei astfel de obligații;

- completarea O.U.G. nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Regulamentului de punere în aplicare a acesteia, cu dispoziții privind modalitatea de punere în executare a obligației de a nu conduce anumite vehicule stabilite de instanță pe durata termenului de supraveghere în cazul amânării aplicării pedepsei, având în vedere faptul că, deși în cuprinsul art. 86 alin. (2) din Codul penal se prevede că supravegherea acestei obligații se realizează de organele abilitate (care vor sesiza serviciul de probațiune cu privire la orice încălcare a acesteia), în O.U.G. nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau în Regulamentul de aplicare a acesteia, nu se regăsește nicio reglementare a modalității de realizare a acestei supravegheri, omisiune care face inefficientă măsura dispusă;

5. Continuarea activității de digitalizare a activității organelor de urmărire penală în vederea creării posibilității de accesare în timp real a datelor necesare instrumentării cazuisticii cu care se confruntă.

În conformitate cu prevederile art. 86 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, raportul avizat a fost comunicat instanțelor și unităților de parchet vizate, în vederea formulării unor eventuale obiecții.

Curțile de Apel Alba Iulia, Bacău, Brașov, București (cu excepția Judecătoriei Sectorului 1 București), Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Oradea, Pitești, Ploiești, Suceava, Târgu Mureș și Timișoara nu au formulat obiecții.

De asemenea, nu au formulat obiecții Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (cu excepția Biroului teritorial Tulcea), precum și Parchetele de pe lângă Curțile de Apel Alba Iulia, Bacău, Brașov, București, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Iași, Oradea, Pitești, Ploiești, Suceava, Târgu Mureș și Timișoara

Judecătoria Sectorului 1 București și Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, Biroul Teritorial Tulcea, în termen legal, au formulat obiecții la raportul de control antereferit.

Obiecțiile formulate de conducerea Biroului Teritorial Tulcea din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism au vizat, în esență, neinclusiunea în conținutul raportului a impactului generat de consumul de substanțe psihoactive și a infracțiunilor săvârșite sub influența acestora, precum și modificarea Legii nr. 194/2011 privind combaterea operațiunilor cu produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, altele decât cele prevăzute de acte normative în vigoare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul incriminării faptei de deținere de produse susceptibile de a avea efecte psihoactive pentru consum propriu.

În ceea ce privește obiecțiile formulate de Judecătoria Sectorului 1 București, acestea au exprimat aprecieri referitoare la oportunitatea unei intervenții legislative în sensul extinderii infracțiunilor prevăzute la art. 91 alin. (3) indice 1 din Codul penal, întrucât, pe de o parte, ar conduce la executarea unor pedepse în regim de detenție în cazuri care nu o impun, iar, pe de altă parte, ar genera în rândul opiniei publice impresia că instanțele stabilesc în mod arbitrar pedepsele, ceea ce ar conduce la neîncrederea justițiabililor în soluțiile dispuse de instanțe, și ar crea impresia că legiuitorul acordă o mai mare importanță unui anumit tip de infracțiuni, comise din culpă, decât altora, mai grave, săvârșite cu intenție.

Prin Răspunsul la obiecțiunile formulate cu privire la raportul de control, Inspekția Judiciară a apreciat că nu se impune completarea/modificarea concluziilor raportului de control comunicat, constatând caracterul neîntemeiat al obiecțiilor formulate.

În raport de considerentele de mai sus, văzând și Răspunsul la obiecțiunile formulate cu privire la Raportul de control nr. 23-1523/DIJ/2024 și nr. 23-1524/DIP/2024, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii va reține constatările reliefate în conținutul actului de control anterior menționat și va aproba Raportul Inspekției Judiciare nr. 23-1523/DIJ/2024 și nr. 23-1524/DIP/2024 vizând controlului tematic mixt la nivel național privind cauzele având ca obiect deținerea de substanțe interzise și infracțiunile săvârșite sub influența acestora.

De asemenea, potrivit propunerilor formulate de Inspekția Judiciară, pentru eliminarea lacunelor de reglementare, de organizare și funcționare, de armonizare a practicii judiciare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că se impune adoptarea următoarelor măsuri:

1. Referitor la Planul de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale în domeniul drogurilor 2022-2026, completarea acestuia, prin folosirea mecanismelor cooperării

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

interinstituționale, cu un obiectiv similar celui înscris în cuprinsul Strategiei Uniunii Europene în materie de droguri 2021-2025, și anume „Combaterea conducerii sub influența drogurilor”;

2. Analiza, la nivelul autorităților implicate în combaterea consumului/traficului de droguri, a situațiilor ce au generat o distribuție neregulată a sesizărilor la nivelul acestora și o practică neunitară a soluțiilor adoptate de organele de urmărire penală, în scopul identificării celor mai bune abordări în privința modalității de constatare și instrumentare a cauzelor având ca obiect infracțiuni săvârșite sub influența unor substanțe interzise;

3. Analiza practicii neunitare la nivelul fiecărei curți de apel și la nivel național, utilizând mecanismul reglementat de Secțiunea a 4-a din cadrul Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, adoptat prin Hotărârea Secției pentru Judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 3243/2022, pentru uniformizarea acesteia, în scopul previzibilității modului de sancționare;

4. Analiza necesității formulării unor propuneri legislative privind:

- minimul duratei pedepsei complementare prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. i) din Codul penal, întrucât există o suprapunere a regimului juridic al consecințelor condamnării sub aspectul anulării permisului de conducere (în ipoteza unei hotărâri de condamnare prin care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și aplicarea pedepsei complementare a interzicerii dreptului de a conduce anumite categorii de vehicule pe o durată de un an) cu perioada de timp ce trebuie să curgă în vederea permiterii prezentării persoanei la examenul pentru obținerea permisului de conducere, respectiv un an. Astfel, având în vedere că prin proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul prevenirii și combaterii traficului și consumului ilicit de droguri și alte substanțe susceptibile de a avea efecte psihoactive se urmărește modificarea art. 66 din Codul penal, se impune ca lit. b) a alin. (1) indice 1 al articolului 66 din proiect să aibă următorul conținut: „pe o perioadă de la 2 la 10 ani în cazul interzicerii exercitării dreptului prevăzut la lit. i)”.

- extinderea sferei infracțiunilor prevăzute de art. 91 alin. (3) ind. 1 din Codul penal introdus prin Legea nr. 213/2023, pentru care nu se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, și la alte categorii de infracțiuni, având în vedere paleta largă de infracțiuni grave ce s-a constatat că au fost săvârșite pe fondul consumului de substanțe interzise;

- modificarea conținutului obligațiilor instituite în cazul dispunerii soluției de renunțare la urmărirea penală prevăzute de art. 318 alin. (6) din Codul de procedură penală, în sensul inserării uneia noi, și anume: „să nu conducă anumite vehicule stabilite de procuror”. Consecutiv modificării propuse devine necesară și completarea legislației specifice, respectiv a O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

ulterioare, precum și a Regulamentului de punere în aplicare a acesteia cu dispoziții privind modalitatea de punere în executare a unei astfel de obligații;

- completarea O.U.G. nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Regulamentului de punere în aplicare a acesteia, cu dispoziții privind modalitatea de punere în executare a obligației de a nu conduce anumite vehicule stabilite de instanță pe durata termenului de supraveghere în cazul amânării aplicării pedepsei, având în vedere faptul că, deși în cuprinsul art. 86 alin. (2) din Codul penal se prevede că supravegherea acestei obligații se realizează de organele abilitate (care vor sesiza serviciul de probațiune cu privire la orice încălcare a acesteia), în O.U.G. nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau în Regulamentul de aplicare a acesteia, nu se regăsește nicio reglementare a modalității de realizare a acestei supravegheri, omisiune care face inefficientă măsura dispusă;

5. Continuarea activității de digitalizare a activității organelor de urmărire penală în vederea creării posibilității de accesare în timp real a datelor necesare instrumentării cazuisticii cu care se confruntă.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 86 alin. (2) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți (15 voturi DA, 1 vot NU);

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Aprobă Raportul de control tematic mixt la nivel național nr. 23-1523/DIJ/2024 și nr. 23-1524/DIP/2024 al Inspecției Judiciare privind cauzele având ca obiect deținerea de substanțe interzise și infracțiunile săvârșite sub influența acestora.

Art.2 - Aprobă măsurile propuse de către Inspekția Judiciară în cuprinsul raportului, respectiv:

1. Referitor la Planul de acțiune pentru implementarea Strategiei naționale în domeniul drogurilor 2022-2026, completarea acestuia, prin folosirea mecanismelor cooperării interinstituționale, cu un obiectiv similar celui înscris în cuprinsul Strategiei Uniunii Europene în materie de droguri 2021-2025, și anume „Combaterea conducerii sub influența drogurilor”;

2. Analiza, la nivelul autorităților implicate în combaterea consumului/traficului de droguri, a situațiilor ce au generat o distribuție neregulată a sesizărilor la nivelul acestora și o practică neunitară a soluțiilor adoptate de organele de urmărire penală, în scopul identificării

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

celor mai bune abordări în privința modalității de constatare și instrumentare a cauzelor având ca obiect infracțiuni săvârșite sub influența unor substanțe interzise;

3. Analiza practicii neunitare la nivelul fiecărei curți de apel și la nivel național, utilizând mecanismul reglementat de Secțiunea a 4-a din cadrul Regulamentului de ordine interioară al instanțelor judecătorești, adoptat prin Hotărârea Secției pentru Judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 3243/2022, pentru uniformizarea acestuia, în scopul previzibilității modului de sancționare;

4. Analiza necesității formulării unor propuneri legislative privind:

- minimul duratei pedepsei complementare prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. i) din Codul penal, întrucât există o suprapunere a regimului juridic al consecințelor condamnării sub aspectul anulării permisului de conducere (în ipoteza unei hotărâri de condamnare prin care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere și aplicarea pedepsei complementare a interzicerii dreptului de a conduce anumite categorii de vehicule pe o durată de un an) cu perioada de timp ce trebuie să curgă în vederea permiterii prezentării persoanei la examenul pentru obținerea permisului de conducere, respectiv un an. Astfel, având în vedere că prin proiectul de lege pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul prevenirii și combaterii traficului și consumului ilicit de droguri și alte substanțe susceptibile de a avea efecte psihoactive se urmărește modificarea art. 66 din Codul penal, se impune ca lit. b) a alin. (1) indice 1 al articolului 66 din proiect să aibă următorul conținut: „pe o perioadă de la 2 la 10 ani în cazul interzicerii exercitării dreptului prevăzut la lit. i)”.

- extinderea sferei infracțiunilor prevăzute de art. 91 alin. (3) ind. 1 din Codul penal introdus prin Legea nr. 213/2023, pentru care nu se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, și la alte categorii de infracțiuni, având în vedere paleta largă de infracțiuni grave ce s-a constatat că au fost săvârșite pe fondul consumului de substanțe interzise;

- modificarea conținutului obligațiilor instituite în cazul dispunerii soluției de renunțare la urmărirea penală prevăzute de art. 318 alin. (6) din Codul de procedură penală, în sensul inserării uneia noi, și anume: „să nu conducă anumite vehicule stabilite de procuror”. Consecutiv modificării propuse devine necesară și completarea legislației specifice, respectiv a O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și a Regulamentului de punere în aplicare a acesteia cu dispoziții privind modalitatea de punere în executare a unei astfel de obligații;

- completarea O.U.G. nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și a Regulamentului de punere în aplicare a acesteia, cu dispoziții privind modalitatea de punere în executare a obligației de a nu conduce anumite vehicule stabilite de instanță pe durata

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

termenului de supraveghere în cazul amânării aplicării pedepsei, având în vedere faptul că, deși în cuprinsul art. 86 alin. (2) din Codul penal se prevede că supravegherea acestei obligații se realizează de organele abilitate (care vor sesiza serviciul de probațiune cu privire la orice încălcare a acesteia), în O.U.G. nr. 195/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau în Regulamentul de aplicare a acesteia, nu se regăsește nicio reglementare a modalității de realizare a acestei supravegheri, omisiune care face inefficientă măsura dispusă;

5. Continuarea activității de digitalizare a activității organelor de urmărire penală în vederea creării posibilității de accesare în timp real a datelor necesare instrumentării cauzisticii cu care se confruntă.

Art.3 - Prezenta Hotărâre nr. 141/18.06.2024 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii se comunică Inspecției Judiciare, precum și conducerilor administrative ale curților de apel și parchetelor de pe lângă curțile de apel.

Dată în București, la data de 18 iunie 2024

Președinte,
Judecător Denisa-Angelica STĂNIȘOR

